
Pravdu hledej v plastu

Pravdu hledej v plastu

Plzeňský deník, 5.11.2008, autor: (fli)

Když se v České republice začaly objevovat první plastové kartičky s nápisem ISIC, jen nemnozí věděli, o co jde. Mezinárodní studentský průkaz ovšem na konci devadesátých let získal na popularitě jak u českých vysokoškoláků, tak i u samotných škol. A výsledek se skutečně začíná blížit tomu, co bylo původním záměrem projektu - jedné multifunkční kartě, kterou lze vyřešit většinu školních problémů. S nadsázkou lze říct, že třeba na pražské Univerzitě Karlově umí studenta nakrmit, ubytovat, pustit do knihovny, posadit k počítači a nakonec mu práci i vytisknout.

A podobná situace je i na řadě dalších škol, které se spojily se společností GTS, českým poskytovatelem licence ISIC, a na platformě mezinárodní karty postavily i své školní průkazy.

V kartě je totiž umístěn čip, který při přiložení karty k čtečce studenta identifikuje a otevře jeho složku z databáze. Apokud si mladý akademik předplatil například obědy v menze, může si je kartou objednat i zaplatit.

Snad jen při samotném jedení si ještě musí poradit sám. V Praze tímto způsobem fungují již všechny menzy, které od roku 2004 postupně skončily se starým „lístečkovým“ systémem.

Plastová kartička toho ale ve vysokoškolských podmínkách umí ještě víc. Stejným způsobem hlídá studentům účty na školních tiskárnách a v knihovnách, bez karty se už leckde student nedostane ani k počítači. Čtečky jsou stále častěji k vidění i na univerzitních kolejích.

Využití pro školní průkazy našel i pražský dopravní podnik, který na nich postavil tzv. klouzavý kupon, předplatní jízdenku s variabilním začátkem platnosti. Malý kupon přitom stačí po zakoupení vložit k ISICu a obojí dohromady funguje jako běžná jízdenka. I když v Praze přežil klouzavý kupon i nástup jiné centrální karty Opencard, v budoucnu zřejmě dojde k jeho náhradě.

Zatímco ve školách se předhánějí v tom, jaké další využití si pro multifunkční karty vymyslí, původní využití ISICu zůstává tak trochu na vedlejší koleji. Ještě na přelomu století přitom byly hlavní motivací pro pořízení karty slevy v obchodech a při cestování. Ty jsou ale dodnes také velmi rozšířené, česká pobočka hovoří o 1600 různých studentských slev v celé ČR. Většinou se jedná o zhruba desetinovou až čtvrtinovou slevu na jídlo či služby, nejoblíbenější jsou slevy na cestování či na lyžařských vlecích. Nazápad od českých hranic jsou přitom slevy ještě běžnější a zajímavější.

ISIC ale není tak docela zadarmo. Vydání karty a licence na jeden rok stojí obvykle okolo 180 Kč, poplatek za další prodloužení se různí.

Na Univerzitě Hradec Králové platí studenti jen 120 Kč, na pražských VŠE i UK zprostředkovávají revalidační známku za 160 korun.

Dlužno dodat, že pokud by si student kartu sjednával bez pomoci školy, zaplatil by za obojí ještě o poznání víc. Pro zajímavost - ve Spojených státech stojí ISIC okolo 20 dolarů, v Německu 12 eur, v Anglii zase 9 liber.